

*Er is geen naam, die schoner en zoeter
klinkt als "moeder"
maar ook geen verlies zo pijnlijk als dat van moeder.*

Wil in uw gebed blijvend indachtig zijn :

MEVROUW

Marie-Louise HUBO

echtgenote van de heer Lucien GODIJN

Geboren te Zegelsem op 24 juni 1929 en
godvruchtig overleden in het A.Z. Zusters van
Barmhartigheid te Ronse op 5 oktober 2004,
gesterkt door het sacrament van de ziekenzalving.

Lid van KBG en KWB

*De namis wordt opgedragen op zaterdag
20 november 2004 om 19 uur in de parochiekerk
Sint-Ursmarus te Zegelsem.*

De families Hubo, Godijn, Van der Bruggen
en De Clercq danken u voor uw
blijken van deelneming.

Het vrij onverwachte heengaan van deze nog actieve vrouw, heeft ons enigzins verrast. Hoewel ze opgenomen was in het ziekenhuis, kon niemand vermoeden dat dit haar laatste verblijf zou zijn.

Je was een geweldige vrouw voor pépé.

Je deelde lief en leed met hem.

Je was steeds in de weer, niets was je teveel.

Naast je huishouden, waren je bloemen en de stevige wandelingen die we samen deden, je grootste passie.

Pépé was er nog niet klaar voor, maar gaf zeker de moed niet op en geloofde nog steeds in je thuiskomst.

Voor Johnny, Martine en Rudy was je een liefdevolle, zorgzame moeder. Je stond steeds klaar voor hen. Het samenzijn met mekaar was steeds een blijdschap.

Zo dicht bij jullie 50ste huwelijksjubileum ... het heeft niet mogen zijn.

Mémé, je was altijd om ons begaan, bekommerd over onze schoolresultaten en toekomst.

Ook tijdens de vakanties konden we bij jou terecht.

Met veel liefde bracht je je metekind én oogappel groot, maar jij was ook haar oogappel!

Daarom is het nu zo moeilijk om afscheid te nemen.

Die vele mooie herinnering zullen we dan ook altijd blijven koesteren.

Wij kunnen vragen stellen, maar geen vraag en ook geen antwoord doet de pijn vergeten die wij tesamen om haar heengaan leden en die zal blijven schrijven na vandaag.

Vrouw, moeder, mémé,

Drie titels die je met glans hebt verdiend.

Bedankt voor alles !

Sinn